

Tổng Quan 45 Năm Đất nước dưới chế độ cộng sản

Luật sư Đào Tăng Dực

Từ ngày 30 tháng 4 năm 1975 đến ngày 30 tháng 4 năm 2020 thời gian 45 năm. Đây là một khoảng thời gia rất dài trong đời người và thời gian đủ để một quốc gia, dưới sự lãnh đạo của một tập thể hoặc cá nhân sáng suốt, có thể đưa cả một dân tộc đi lên và xoay chuyển vận mệnh như Minh Trị Thiên Hoàng của Nhật Bản, Tổng Thống Mustafa Kamal Ataturk của Thổ Nhĩ Kỳ hoặc Tổng Thống Phác Chính Hy của Nam Hàn.

Lịch sử phát triển kinh tế của các quốc gia trên thế giới chứng minh rằng, trừ những trường hợp vô cùng hiếm hoi, trình độ phát triển kinh tế của một quốc gia lệ thuộc nhiều vào 2 yếu tố chủ quan nội tại:

- a. Một là bàn tay và khối óc của người dân trong quốc gia đó,
- b. Hai là tài ba và viễn kiến của giới lãnh đạo,

Nhiều hơn là những yếu tố khách quan bên ngoài như những tài nguyên thiên nhiên hoặc điều kiện địa lý thuận lợi.

Trong trường hợp của dân tộc Việt Nam, chúng ta có 2 giai đoạn lịch sử khách quan rõ rệt: đó là trước năm 1975 và sau năm 1975.

Đất nước chúng ta đã trường tồn qua nhiều ngàn năm lịch sử. Chính vì thế, bàn tay và khối óc của người dân Việt, bất kể Nam hay Bắc đều không sai biệt.

Trước 1975, các dân tộc Đông Á (trừ Nhật Bản lúc đó tuy phát triển nhưng chưa ngang bằng với các quốc gia Tây Phương) đều chậm tiến như Nam Việt Nam và có phong trào cho những sinh viên du học tại các quốc gia Tây Phương như Hoa Kỳ, Pháp, Bỉ, Anh quốc, Đức, Canada, Úc và Tân Tây Lan...

Ngoài Bắc, nhà cầm quyền CSVN cũng có phong trào cho sinh viên du học Liên Xô và các quốc gia Đông Âu tương tự.

Vào thời điểm đó, các sinh viên miền Nam Việt Nam, nói về bàn tay và khối óc, không những không thua gì các sinh viên đến từ các quốc gia như Nhật Bản, Nam Hàn, Đài Loan, Hồng Kong và Singapore. Những sinh viên miền Bắc đến Đông Âu có lẽ cũng đạt được những thành quả tương tự.

Sau năm 1975, thì tính đến hiện nay, có khoảng từ 4 đến 5 triệu người Việt sinh sống tại các nước Tây Phương từ Hoa kỳ đến Âu Châu và Úc Châu. Bất cứ nơi nào, các cộng đồng người Việt cũng chứng tỏ bàn tay và khối óc của Việt Tộc ngang bằng, nếu không nói là về nhiều phương diện vượt trội không những dân bản xứ mà ngay cả các cộng đồng di dân Đông Á khác.

Cộng đồng người Việt không những thành công vượt trội về các khía cạnh trí tuệ như tỷ lệ người tốt nghiệp đạo học cao mà các nghệ nhân và thương nhân cũng thành đạt không kém.

Câu hỏi hiển nhiên phải đặt ra là:

Tại sao bàn tay và khối óc của dân Việt tỏa sáng tại hải ngoại, nhưng lại lu mờ đến mức độ thảm thương và đưa đến tình trạng đất nước nghèo khổ, kém phát triển và trở thành nỗi nhục của cả dân tộc?

Thật vậy, khi chúng ta so sánh với các quốc gia cùng văn hóa và chiều dài lịch sử như Nhật Bản, Nam Hàn, Đài Loan, Hồng Kong và Singapore thì dân tộc Việt Nam, dưới sự lãnh đạo của đảng CSVN thật tủi nhục.

1. Trên bình diện chính trị:

Trong khi các quốc gia Đông Á dứt khoát vứt bỏ ý thức hệ Mác Lê, canh tân và cải tổ hệ thống chính trị, xây dựng nền móng vững chãi cho những định chế

chính trị dân chủ, rồi lập tức hóa rỗng, thì Việt Nam dưới sự lãnh đạo của đảng CS đề xuất hiến pháp 2013.

Đây là một trong những hiến pháp phản động nhất trong lịch sử đất nước. Một mặt HP này hiến định hóa ý thức hệ Mác Lê lỗi thời và cái mà người CS gọi là tư tưởng Hồ Chí Minh. Mặt khác HP còn hiến định hóa sự cai trị vĩnh viễn và vô điều kiện của đảng CSVN.

2. Trên bình diện chủ quyền và sự toàn vẹn lãnh thổ:

Lịch sử sẽ chứng minh rằng, một trong những trọng tội của đảng CSVN qua tất cả các đời tổng bí thư từ Lê Duẩn, Trường Chinh, đến Nông Đức Mạnh và nhất là Nguyễn Phú Trọng, là đảng chỉ là một tập thể mãi quốc cầu vinh. Mọi công dân Việt Nam khi mới sinh ra đều học bài học lịch sử rằng, lãnh thổ nước Việt Nam kéo dài từ Ải Nam Quan đến mũi Cà Mau và bao gồm các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa tại Biển Đông.

Đảng CSVN đã công khai bán Ải Nam Quan, một phần của Thác Bản Giốc, hàng chục ngàn cây số vuông lãnh hải cũng như Hoàng Sa và Trường Sa cho Trung Quốc. Công hàm Phạm Văn Đồng năm 1958 (dù có giá trị pháp lý hay không) và những văn kiện chính trị cũng như giáo dục khác cùng thời của CSVN chứng minh không thể chối cãi, chủ ý bán nước của tập thể này.

3. Trên bình diện Nhân quyền và Công bằng xã hội

Trong phúc trình năm 2019 của cơ quan Human Rights Watch thì:

“Tình trạng nhân quyền đáng kinh tởm của Việt Nam trở nên tệ hại hơn vào năm 2018 khi nhà cầm quyền giam giữ những người bất đồng chính kiến lâu hơn, cho phép những thành phần côn đồ tấn công các nhà tranh đấu cho nhân quyền và luật hóa các điều khoản ngăn cấm quyền tự do phát biểu.

Đảng CSVN độc bá quyền hành qua guồng máy chính quyền, kiểm soát mọi tổ chức chính trị và xã hội lớn và trừng phạt tất cả mọi người chỉ trích hoặc thách

thức sự cai trị của họ” . (<https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/vietnam>)

Những điều khoản Bộ Luật Hình Sự “không giống bất cứ một quốc gia nghiêm chỉnh nào” trên thế giới hoàn toàn khinh thường sự thông minh của người dân như:

Các điều 79 (sau 1/1/2018 là 109) “Tội hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”, điều 88 (nay 117) "Tội tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam" và điều 258 (nay 331) "Tội lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân" đã đưa bao nhiêu công dân Việt yêu nước vào vòng lao lý.

Thêm vào đó Một cách vắn tắt Luật An Ninh Mạng 2018 nghiêm cấm khắc khe thêm những phê phán của công dân đối với đảng và nhà nước.

Theo phúc trình và bảng sắp hạng của cơ quan Transparency International năm 2018 thì Việt Nam đứng hạng 117 trong 180 quốc gia. Có nghĩa là một trong những quốc gia tham nhũng tệ hại nhất.

Các quốc gia khác xếp hạng như sau:

Singapore 3

Hong Kong 14

Japan 18

Taiwan 31

South Korea 45

China 87

(Corruption perception index 2018 – 180 nations
<https://www.transparency.org/cpi2018>)

4. Trên bình diện phát triển kinh tế:

Sau 45 năm dưới sự cai trị của đảng CSVN thì lợi tức đồ đầu người của dân Việt vào năm 2019 trên danh nghĩa (nominal) là 2,740 Mỹ Kim, đứng thứ 129 trên thế giới, theo Wikipedia.

Lợi tức đồ đầu một người Nhật Bản là 43,043 Mỹ Kim năm 2020, đứng thứ 22 (gấp 16 lần VN); Nam Hàn là 31,246 Mỹ Kim năm 2020, đứng thứ 27 (gấp 11 lần); Đài Loan là 24,828 Mỹ Kim năm 2019 (gấp 9 lần); Singapore là 65,627 Mỹ Kim, đứng thứ 7 (gấp 24 lần); Hong Kong là 49,334 Mỹ Kim năm 2019, đứng thứ 16 (gấp 18 lần); và Trung Quốc là 10,872 Mỹ Kim năm 2020, đứng thứ 67 (gấp 4 lần).

Sự yếu kém về phát triển kinh tế, cộng với tham nhũng và bất công xã hội là một tội ác của các chế độ độc tài. Thật vậy, khi chúng ta nhìn hình ảnh của những bệnh nhân trong các nhà thương tại Việt Nam thiếu giường, thiếu thuốc men, nằm la liệt trên thềm bệnh viện. Khi chúng ta chứng kiến những bà mẹ Việt Nam già nua, yếu đuối phải đi ăn xin hay bán vé số sống qua ngày. Khi chúng ta chứng kiến các trẻ em Việt Nam đói trơ xương tại các vùng quê nghèo khổ.

Trong khi đó, chúng ta cũng chứng kiến trên mạng lưới toàn cầu đời sống sung túc của nhân dân, từ già đến trẻ, những phương tiện y khoa đầy đủ và công bằng xã hội tại các quốc gia Đông Á.

Nhất là khi chúng ta chứng kiến sự xa hoa phung phí đến mức độ phi nhân của những người như TBT CSVN Nông Đức Mạnh. Tất cả những hình ảnh đó phát xuất từ tội ác của đảng CSVN.

Tại sao đảng CSVN lại thua xa đảng CSTQ?

Nhà cầm quyền Đảng CSVN thua xa các chế độ tự do dân chủ trên thế giới đã đành. Câu hỏi là tại sao đảng CSVN lại thua xa cả đảng CSTQ như thế?

Câu trả lời nằm nơi 2 yếu tố tiêu cực của tập thể này. Một là bản tính thiếu sáng tạo từ khởi thủy. Ông Hồ Chí Minh thực sự kiến thức hạn hẹp và hoàn toàn không có sáng tạo, nhất là về phương diện tư tưởng. Ông là một nhân vật lão luyện giang hồ nhưng luôn tự nhận về tư tưởng như là học trò chăm chỉ của các

Bác Mác, Lê, Stalin và Mao Trạch Đông. Các đồ đệ của ông, sau khi ông qua đời cũng thế. Nhất là khi phải đối diện với những biến cố lịch sử như xung đột giữa Liên Xô và Trung Quốc, hoặc sự sụp đổ của Liên Bang Xô Viết ...thì họ không có khả năng tư duy độc lập.

Yếu tố thứ nhì là bản tính tôi đòi của chính ông Hồ truyền lại cho các hậu duệ. Ông giỏi nhất là trò đu dây giữa LBXV và TQ. Khi LBXV sụp đổ thì bản tính tôi đòi này biến thành bán nước và tận trung với CSTQ.

Câu hỏi tiếp theo là nếu đảng CSVN chưa từng xuất hiện trong lịch sử đất nước dân tộc Việt sẽ đi về đâu?

Nếu đảng CSVN chưa hề hiện hữu trong hoàn cảnh đất nước thì các đảng phái quốc gia thời đó như Việt Nam Quốc Dân Đảng, các hệ phái Đại Việt, Việt Nam Dân Chủ Xã Hội Đảng và các đảng phái quốc gia khác đã hoàn tất công cuộc kháng Pháp giành độc lập. Đất nước chúng ta đã không bị chia Nam Bắc, dân tộc đã có một nền dân chủ hiến định, pháp trị và đa nguyên và một nền kinh tế không thua kém các quốc gia phát triển khác trên thế giới.

Và sau cùng, sự cáo chung nhanh chóng của đảng CSVN sẽ có hậu quả gì?

Bàn tay và khối óc của dân tộc Việt đã được nhiều thế hệ tiền nhân trui rèn suốt gần 5000 năm huyền sử và lịch sử, không dễ gì mai một sau 75 năm tại miền Bắc và 45 năm tại miền Nam, dầu cho sự cai trị của người cộng sản có đẫm máu bao nhiêu.

Sự cáo chung nhanh chóng của đảng CSVN sẽ đưa đến sự hồi sinh mạnh mẽ của dân tộc. Đảng CSVN ngay từ khởi thủy là một ký sinh trùng, hút máu của dân tộc, làm suy yếu nguyên khí của toàn dân. Tuy nhiên dân tộc Việt sẽ hồi sinh nhanh chóng trên các bình diện văn hóa, kinh tế, chính trị và sẽ thăng hoa trên vòm trời Đông Á.